

ČESKÉ PRÁVO

ČASOPIS SPOLKU NOTÁŘŮ ČESKOSLOVENSKÝCH.

ŘÍDÍ PROF. Dr. EM. SVOBODA S KRUHEM REDAKČNÍM.

VYCHÁZÍ KAŽDÝ MĚSÍC MIMO ČERVENEC A SRPEN. — REDAKCE A ADMINISTRACE V PRAZE-II, VÁCL. NÁM. 28. — PŘEDPLATNÉ ROČNĚ 40 K I S POŠTOVNÍ ZÁSILKOU — JEDNOTLIVÉ ČÍSLO 4 K.

ROČNÍK VI.

V PRAZE, V PROSINCI 1924.

ČÍSLO 7.

Prof. JUDr. EMIL OTT

zesnul dne 15. t. m. Z těch nadšených mužů, kteří po rozdělení Karlovy university roku 1881 ujali se práce vědecké na české fakultě právnické, zbývá již jediný prof. Dr. Storch. Ve shonu a ruchu popřevratovém zapomnělo se na prof. Dra Otta jako na mnohé tiché naše učence, kteří beznáročni hledali jen v studovně cest, jimiž by připravili potřebnou vědeckou základnu našeho národního bytí a politické i hospodářské síly, aniž čekali jakékoliv odměny. Prof. Ott byl muž nevšední, učenec nad jiné vynikající, jména světového, který i mezi svými universitními kolegy zaujímal výjimečné postavení. Ve svém oboru spojoval nesmírnou píli a svědomitost se srchovaným rozhledem v pozitivním právu, v literatuře i v praxi. Jsa hluboce a upřímně nábožensky založen, neznal kompromisů a neznal také „přijímání osob“. Jeho přednášky přímo fascinovaly svojí koncisní formou a důslednou promyšleností; proti jeho vědeckým vývodům nikdo si neodvážil polemisovati bez velmi obsáhlé přípravy. Byl přísný k sobě a také přísný k jiným; tam však, kde se při zkoušce přesvědčil o poctivé práci posluchačově, dovedl pomoci obětavě.

Je-li však některý z právnických stavů povinen vzpomínati jen vděčně vykonané práce nad rakví prof. Dr. Otta, pak jest to notářský stav, který měl v něm v nejtěžších dobách svých trvalého a neochvějného ochránce a skvělého obhájce. Toto jeho příznivé stanovisko k notářskému stavu plynulo z hlubokého studia historického; přesvědčil se jak na právu římském, tak zvláště na právu církevním, jak důležitá jest pro právní život každého národa kautelární jurisprudence, jejíž vykonavatele stělesňoval mu stav notářský. Proto také od počátku svého působení na české právnické fakultě každoročně přednášel posluchačům práv „O notářství“ přednáškami speciálními a jest jen litovati, že tyto jeho universitní přednášky nejsou vydány tiskem.

Byl věrným služebníkem svého státu před převratem, ale svůj kladný a oddaný poměr ke státu přenesl do života v republice. Do poslední takřka chvíle zachoval si čilost ducha, energii a nezlomnost charakteru a byl by jistě vykonal neocenitelné služby svému národu a státu v těžkých dobách prvního vývoje, který prožíváme. Nedovedeme ani odhadnouti ztrátu, která nás postihla jeho smrtí.

Skláníme se hluboce a vděčně před rakví tohoto svého učitele a přítele a zachováme mu paměť nehynoucí!